

Sygn. akt IIIK 746/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 sierpnia 2017r.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący S.S.R. Anna Glijerska-Socha

Protokolant Ewa Modlińska

Przy udziale Asesora Prokuratury Rejonowej w Wałbrzychu D. S.

po rozpoznaniu w dniach 15 lutego 2017r., 29 marca 2017r. i 11 sierpnia 2017r.

sprawy **R. S.**

urodz. (...) w R.

syna M. i A. z domu Z.

oskarżonego o to, że :

w sierpniu 2008 roku w W. B., w miejscowości B., działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru groził A. K.pozbawieniem życia, pobiciem oraz wrzuceniem do rzeki, przy czym groźby te wzbudziły u pokrzywdzonej uzasadnioną obawę, że zostanie spełnione

to jest o czyn z art. 190§1 kk w zw. z art. 12 kk

I oskarżonego R. S. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, to jest występku z art. 190§1 kk w zw. z art. 12 kk i za czyn ten na podstawie art. 190§1 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki poniesione przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania i wymierza mu opłatę w wysokości 120 (stu dwudziestu) zł.

Sygnatura akt III K 746/16

UZASADNIENIE

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego ustalono

następujący stan faktyczny:

K. I.i pokrzywdzona A. K.są znajomymi. K. I.w 2008 roku wyjechała do W. B.a po jakimś czasie dołączył do niej ówczesny chłopak I. P., którego także znała A. K.. W miarę czasu K. I.rozstała się z I. P.i związała z oskarżonym R. S..W okresie czerwca lipca 2008r. A. K.przyjechała do K. I.zamieszkującej w miejscowości B.w celu znalezienia pracy. A. K.po przyjeździe do W. B.zatrzymała się u K. I.i mieszkała razem z nią w pokoju, w tym czasie poznała R. S.. Po jakimś czasie A. K.wynajęła inne mieszkanie w tej samej kamienicy za pośrednictwem znajomego K. I., którym był brat T. O.. Początkowo relacje oskarżonego i A. K.układały się dobrze. Oskarżony na początku znajomości pomagał A. K.w załatwianiu formalności związanych ze znalezieniem pracy.

Dowód:

zeznania świadka T. O. /k- 188/

zeznania świadka K. I. /k- 248/

zeznania świadka A. K. /k- 8, 9, 15, 148-150 /

W sierpniu 2008 roku A. K. dowiedziała się od I. P., że został pobity przez R. S.. Pokrzywdzona widziała wówczas obrażenia na ciele I. P., który był wystraszony i powiedział jej, że oskarżony R. S. i jego znajomi „polują” na niego. A. K. przekazała K. I. informację o pobiciu I. P. przez oskarżonego z prośbą o interwencję i od tego czasu oskarżony R. S. zaczął się jej odgrażać. Po rozmowie z K. I. oskarżony R. S. w sierpniu 2008r. wielokrotnie dzwonił do pokrzywdzonej A. K. i wyzywając ją „ (...)” groził jej, że wywiezie ją i wyrzuci jak szmatę, że z nią stanie się to samo co z I. i mówiąc od niej „(...)zginiesz”. Pokrzywdzona w sierpniu 2008r. odebrała kilka takich telefonów od oskarżonego R. S. z pogroźkami. W tym samym miesiącu, gdy A. K. mijiała oskarżonego przypadkiem na ulicy powiedział jej cześć, po czym tego samego dnia znów do niej dzwonił i jej groził mówiąc, że już po nią jedzie. Pokrzywdzona obawiając się oskarżonego natychmiast po tej rozmowie wyszła z domu i schowała się w bramie naprzeciwko, skąd obserwowała jak do kamienicy gdzie wynajmowała mieszkanie przyjechał oskarżony R. S. wraz z kolegami, po czym wszedł do bramy a następnie odjechał. Wówczas pokrzywdzona natychmiast pobiegła się spakować, zadzwoniła do swojej koleżanki P. B. i poprosiła ją o przenocowanie i jednocześnie zarezerwowała bilet do P. na wrzesień 2008r. przekazując K. I., że jest już w P., gdyż nadal obawiała się oskarżonego. We wrześniu A. K. wróciła do P. i w 2009r. wezwana na komisariat Policji w celu przesłuchania na okoliczność zdarzeń z udziałem oskarżonego R. S. opowiedziała o groźbach kierowanych wobec niej przez oskarżonego R. S. i złożyła wniosek o jego ściganie.

Dowód

zeznania świadka A. K. /k- 8, 9, 15, 148-150 /

W maju 2015r. w Prokuraturze Rejonowej w Wałbrzychu zostało zainicjowane postępowanie przez pokrzywdzonego I. P. przeciwko R. S. o czyny z art. 158§1 kk, art. 189§1 kk i inne, art. 280§2 kk i inne popełnione na szkodę I. P., które zakończyło się prawomocnym wyrokiem wydanym przez Sąd Okręgowy w Świdnicy z dnia 22 marca 2016r. sygn. akt III K 167/15.

Dowód:

notatka urzędowa wraz z kserokopiami części materiałów z postępowania Prokuratury Rejonowej w Wałbrzychu sygn. akt 1 Ds. 996/09 k- 404-438 akt tej sprawy k- 189- 223

dane o karalności oskarżonego /k- 129-130 /

odpis wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 22 marca 2016r./k- 81-82/

Oskarżony R. S. był dotychczas karany sędownie .

Dowód:

dane o karalności oskarżonego /k- 129-130 /

odpis wyroku Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 22 marca 2016r./k- 81-82/

Oskarżony R. S. słuchany przed Sądem na rozprawie głównej nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu wskazując, że z racji upływu czasu nie pamięta szczegółów zdarzenia oraz, że pokrzywdzoną A. K. widział dwa razy i zawsze w obecności K. I.. Nadto oskarżony podał, że pomagał pokrzywdzonej podczas jej pobytu w W. B. w sprawach urzędowych, nigdy nie kontaktował się z nią telefonicznie i nie znał jej numeru telefonu. Oskarżony wskazał,

że pokrzywdzona, która była emocjonalnie związana z I. P. miała potwierdzić jego zeznania składane przeciwko oskarżonemu w postępowaniu przed Sądem Okręgowym w Świdnicy.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu zważył, co następuje:

Sprawstwo i wina oskarżonego R. S. co do popełnienia zarzucanego mu czynu nie budzi żadnych wątpliwości. Oskarżyciel publiczny w postępowaniu prowadzonym przed Sądem Rejonowym w Wałbrzychu w trybie kontradiktoryjnym udowodnił tezę aktu oskarżenia zaś oskarżony nie przedstawił dowodów przeciwnych, które podważyłyby stanowisko prokuratora. Na sprawstwo oskarżonego R. S. wskazują zeznania świadka A. K. Zeznania te są logiczne, jednolite i konsekwentne na całym etapie postępowania. Świadek w postępowaniu przygotowawczym w sposób szczegółowy i spójny wskazała okoliczności zdarzeń ich tło, zachowanie się oskarżonego i wypowiediane przez tegoż słowa do niej skierowane. Zeznania te potwierdziła w toku przesłuchania przed Sądem Rejonowym w Wałbrzychu. W ocenie Sądu przedstawione przez świadka A. K. relacje ze zdarzeń są wiarygodne. Zdaniem Sądu świadek nie ma żadnej motywacji by bezpodstawnie obciążać oskarżonego. Pominięcie przez świadka w toku swobodnych zeznań przed Sądem pewnych szczegółów wynika ze znacznego upływu czasu jaki minął od tych zdarzeń a także z postawy pokrzywdzonej, która przed Sądem nie ukrywała, że chce zapomnieć o tych przykrych dla niej doświadczeniach i już do nich nie wracać. Wskazać przy tym należy, że świadek potwierdziła odczytane jej na rozprawie głównej przez prokuratora zeznania złożone uprzednio w niniejszej sprawie. Zeznania świadka R. I. i D. I. oraz zeznania świadka T. O. nie wnoszą do sprawy okoliczności istotnych. Zeznania świadka K. I. Sąd uznał za wiarygodne w zakresie w jakim korelują z zeznaniami świadka A. K. natomiast za niewiarygodne Sąd uznał te zeznania K. I., w których zaprzeczała by miała jakąkolwiek wiedzę co do zachowania się oskarżonego wobec I. P. Wskazać należy, iż zeznania tego świadka pozostają w sprzeczności z zeznaniami świadka A. K. a nadto świadek K. I. zdaniem Sądu jako była dziewczyną oskarżonego ma w ocenie Sądu interes w tym by zeznawać na jego korzyść. Stanowisko oskarżonego R. S. w zasadzie ogranicza się do zaprzeczenia swojemu sprawstwu odnośnie zarzucanego mu czynu. Taką postawę oskarżonego Sąd potraktował jako przyjętą linię obrony zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności karnej.

Zgromadzone w sprawie dowody w sposób jednoznaczny wskazują, iż oskarżony R. S. swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa z art. 190§1 kk. Przepis art. 190§1 kk. stanowi, iż karze w nim przewidzianej podlega ten, kto grozi innej osobie popełnieniem przestępstwa na jej szkodę lub szkodę osoby najbliższej jeżeli groźba wzbudza w zagrożonym uzasadnioną obawę, że będzie spełniona. Pokrzywdzona A. K. od początku toczącego się postępowania konsekwentnie wskazywała, że obawiała się gróźb wypowiedianych przez oskarżonego. Wskazać przy tym należy, iż mając na względzie okoliczności i sposób wyrażenia gróźb, agresję słowną oskarżonego wobec pokrzywdzonej oraz tło tych zdarzeń jak również zachowanie oskarżonego wobec I. P./ co zostało potwierdzone prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 22.03.2016r. sygn. akt III K 167/15 / , groźby oskarżonego kierowane do pokrzywdzonej mogły obiektywnie uzasadniać realną obawę, iż będą spełnione. Sąd przyjął, iż oskarżony R. S. działał w warunkach art. 12 kk albowiem kierowane do pokrzywdzonej groźby były przez oskarżonego wypowiediane przez krótki okres czasu ze z góry powziętym zamiarem o czym świadczą przywołane w ustaleniach faktycznych okoliczności przedmiotowe i podmiotowe.

W chwili czynu oskarżonemu R. S. należy przypisać winę albowiem okoliczności ją wyłączające nie zachodzą.

Wymierzając oskarżonemu R. S. karę sąd wziął pod uwagę znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu o czym świadczy agresywny sposób zachowania oskarżonego oraz dotychczasową karalność, co potraktował jako okoliczności obciążające. Sąd nie dopatrył się przy tym żadnych okoliczności łagodzących. W ocenie Sądu wymierzona oskarżonemu R. S. kara 6 miesięcy pozbawienia wolności jest współmierna zarówno do stopnia zawinienia oskarżonego jak i społecznej szkodliwości czynu, uwzględnia sposób działania oskarżonego, właściwości i warunki osobiste sprawcy i jego osobowość. Ponadto sąd uwzględnił cele zapobiegawcze i wychowawcze, które orzeczona kara ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego oraz potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa – mając na uwadze przede wszystkim lokalne środowisko oskarżonego. Bacząc na wyżej wymienione okoliczności oraz prewencyjne oddziaływanie kary wymierzona kara jawi się jako sprawiedliwa. Sąd nie zastosował wobec oskarżonego

dobrodziejstwa w postaci warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności uznając, iż nie będzie to wystarczające dla osiągnięcia wobec oskarżonego celów kary. Oskarżony jest sprawcą zdemoralizowanym o czym świadczy zarówno charakter czynu jak i jego dotychczasowy sposób życia, w tym karalność za czyny popełnione na szkodę I. P. wobec czego brak jest podstaw do uznania, że będzie przestrzegał porządku a co za tym idzie przyjęcia pozytywnej prognozy kryminologicznej. W tej sytuacji konieczne jest oddziaływanie na oskarżonego R. S. w toku wykonywania kary pozbawienia wolności . O kosztach procesu orzeczono po myśli art. 627 kpk zaś o opłacie na podstawie art. 2 ust 1 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych .